

Hvis du ryster af vrede og indignation hver gang der begås en uretfærdighed i verden, så er vi kammerater, skrev Che Guevara i 1964. Men kan vi som Che ryste af vrede over enhver uretfærdighed ?

Tale ved DKP's 100 års jubilæum
af Sven-Erik Simonsen, formand for Dansk-Cubansk Forening

Over for, hvor jeg bor, er der lige åbnet en frisørsalon med navnet EGO . Egoismen, selvoptagetheden og individualismen har nået chokerende højder.

Da jeg var lille i Vestjylland lærte jeg sange i skolen og forsamlingshuset. En af de tekster, som talte til mig var sangen Langt højere bjerge.... som slutter med da har i rigdom vi drevet det vidt, når få har for meget og færre for lidt . Jeg troede, at det var noget, som vi alle var enige om i hele befolkningen, at det var en fundamental værdi til alle tider.... Man hører næsten aldrig den sætning i dag.

Mens jeg var lille og naiv i Vestjylland var Che Guevara voksen og en central leder i den cubanske revolution. Ved årsskiftet 1963/64 modtog han et brev fra Maria Rosario Guevara, der boede i Marokko.

Hun var en stor fan af Cubas revolution og begejstre for Che Guevara. Og hun skrev for undersøge om de to måske var i familie, da de jo begge havde rødder i Spanien og begge hed Guevara.

Che svarede den 20. februar 1964:

Jeg ved ikke, hvilken del af Spanien min familie stammer fra & der var virkelig mange, som udvandrede. Min familie er udvandret i flere omgange på grund af dårlige levevilkår.....

Jeg tror ikke vi to er nære slægtninge. Men hvis du ryster af vrede og indignation hver gang der begås en uretfærdighed i verden, så er vi kammerater, hvilket er mere vigtigere.

Med revolutionær hilsen

Kommandant Ernesto Che Guevara .

Kan vi som Che ryste af vrede over enhver uretfærdighed ?

Nogle begivenheder ryster os og trænger ind & . som den lille døde flygtningedreng på en sandstrand i Sydeuropa. Som den nøgne pige i Vietnam, hvis hud brænder med napalm.

Sådanne ting rører alle. Men det får ikke alle til at handle. Overgrebene er så mange. Splittelsen og fremmedgørelsen så massiv. Magtesløsheden er så stor

Måske kan vi sige, at kommunister har taget bevidst stilling til at lade sig røre af uretfærdigheder. Bliver vrede og handler. Handler med kamp og solidaritet. Sådan er solidaritet en del af kommunisters DNA.

Jeg synes det er en ære at være indbudt som taler på denne dag, hvor Danmarks Kommunistiske Parti fylder 100 år.

Jeg er som mange ved formand for Dansk-Cubansk Forening og repræsenterer mit parti Kommunistisk Parti .

DKP har været med omkring solidariteten med Cuba siden starten i oktober 1968.

Jeg har siddet i foreningens hovedbestyrelse med en række DKP'ere gennem årene og lært meget af jer. Tillad mig at sige en særlig tak til Preben Henriksen, som nu er sammen med Marx og Lenin, Che og Fidel.... og til John Christoffersen, som er her i dag; og til Jørgen Tved for blot at nævne nogle. De har lært mig meget.

Det er folk, som har kæmpet hele livet.
Det er dem, som Bertol Brecht betegner som uundværlige:
Som han skriver:
De svage kæmper ikke. De stærke
kæmper måske en times tid.
De som er endnu stærkere kæmper i mange år. Men
de stærkeste kæmper hele livet igennem. De sidste
er uundværlige.

Sådan nogle mennesker kender jeg også fra Cuba.

Dansk-Cubansk Forening er klar til at lancere en ny bog: De Fem Cubanere sammen med USA's arbejderklasse.

I den møder De Fem unge cubanere, som nysgerrigt spørger til hvad disse 5 berømte helte nu skal lave.... nu hvor de har ydet deres bidrag til kampen.

Svaret fra De Fem lyder: Vi skal indtage vores plads i 'skyttegravene' og vi skal bedømmes på det vi gør i dag og i morgen, resten af livet for ingen revolutionær kamp slutter med, hvad du tidlige har udrettet.

De Fem er led i en kæde, og det er ikke tid at hvile på laurbærene. Med Trump i Det Hvide Hus og med imperialisterne ved gadedøren.

Hvis vi vil studere solidaritet & . international solidaritet & så er der efter min mening ikke noget folk, der repræsenterer det smukkere end cubanerne.

De har 50.000 læger, lærere, sygeplejersker, agronomer, teknikere etc. udsendt til 70-80 lande i verden.

De uddanner flere tusinde unge fra fattige lande som læger hvert år... gratis blot mod de unges løfte om, at de vender tilbage til hjemlandet for at arbejde.

De repræsenterer og dokumenterer, at det ikke er en modsætning mellem international solidaritet, proletariske internationalisme og en stærk fædrelandskærlighed en stærk patriotisme.

De har lært det fra Marx, som formulerede appellen: Arbejderen i alle lande forén jer.

Og de har lært det fra nationalhelten Jose Marti, som formulerede det sådan: Fædrelandet er menneskeheden.

Det er som bekendt praksis, der i sidste ende afgør om et udsagn er sandt.

Lad os tage et sandhedstjek på påstanden om, at solidaritet er del af kommunisternes DNA.

Når jeg ser på den kreds, der er samlet her, så genkender jeg mange.

Jeg har mødt jer og mange andre kommunister, når vi mindes De Spaniensfrivillige og de, som kæmpede mod besættelsen i 1940-45.

I kampen mod Vietnamkrigen.

I solidariteten med og indsamlingerne til de britiske minearbejdere

I kampen for og solidariteten med palæstinenserne

Som dem, der trods modvind, støtter koreanernes kamp mod imperialisme og for genforening

Som gik forrest i kampen mod apartheid i Sydafrika

I solidariteten med Cuba

Dem der kæmper i boligbevægelsen Almen Modstand.

Dem der er og har været aktive i faglige kampe.

Det var os der mødte op ved Forligsinstitutionen og havde en røde fane med, da de offentligt ansatte kæmpede for deres overenskomster.

Og sådan kan man fortsætte.

Så ja, solidaritet er del af kommunisternes DNA.

Tak DKP og til lykke!

NRØ Ü

Ⓢ

”

$\frac{1}{4}\text{Å}-\text{RV}^{\frac{3}{4}}\text{R}^{\sim}$